

JOSHUA is een Engelse variant van JOZUA

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Jozua is een Griekse weergave van de Hebreeuwse naam Jehoshua: 'JHWH redt'; 'God komt te hulp'; 'De Heer is verlossing'.

Uiteindelijk is van datzelfde 'Jehoshua' ook de naam Jezus afgeleid!

*

De naam **Joshua** werd onder invloed van de Puriteinen in het Amerika van de 18e en 19e eeuw bijzonder populair.

Beroemd is de negro-spiritual 'Joshua fit the battle of Jericho'.

*

Jozua's in de bijbel

- 1] Jozua, zoon van Nun en opvolger van Mozes (Exodus 17,8-16; 24,13; 32,17; Numeri 13,8.16; Jozua 1 enz.). Zie onder Heiligen: Jozua Aartsvader.
- 2] Jozua, de Beth-Semiet, bij wiens akker de ark van het verbond bleef staan (1 Samuël 6,14).
- 3] Stadsoverste van Jeruzalem (2 Koningen 23,8).
- 4] Zoon van de hogepriester Josadak (Haggai 1,1.; Zacharja 3,1;6,11).
- 5] Hosea, eerste van de twaalf Kleine Profeten.
- 6] **Jezus van Nazareth, zoon van Jozef en Maria; door zijn volgelingen genoemd 'zoon van God' en 'de Christus'; grondlegger van het christendom.**

*

Jozua Profeet, Kanaän; aanvoerder; † 12e eeuw vóór Chr. Feest 1 september.

Naar hem is een heel bijbelboek genoemd. Het volgt meteen op het laatste van de vijf boeken van Mozes, de Pentateuch, of - zoals de Joden zeggen - de Wet. Hij markeert de overgang van de woestijntocht naar de verovering van het land Kanaän, en daarmee van de Wet naar de Profeten. Volgens de Joodse opvatting behoort hij dan ook tot de vroege profeten.

Zijn vader heette Nun en behoorde tot de stam Efraim. Tijdens de woestijntocht van het Hebreeuwse volk was hij een van de dienaars van Mozes (Exodus 17,8-16; 24,13; 32,17; Numeri 13,8.16 enz). Na de dood van zijn meester op de grens van het Beloofde Land nam hij de leiding over. Onder hem kwam de verovering van het Beloofde Land Kanaän tot stand. Beroemd is het verhaal hoe zij de grensstad Jericho innamen. Het volk moest zich opstellen alsof het officiële processie was; priesters droegen de ark van het verbond (de kist waarin de stenen tafelen met daarop de Tien Geboden gegraveerd). Zodra zij in het water stapten van de Jordaan die daar vlak langs stroomt, bleef het water staan als een muur, juist zoals het dat had gedaan, toen zij uit Egypte waren gevlucht en droogvoets door de Rode Zee waren ontsnapt. Zes maal moesten zij zo in stilte de stad rondtrekken; bij de zevende maal mochten zij op de trompetten en bazuinen blazen. Daarop stortten de muren in, zonder dat er ook maar iemand een vinger naar had uitgestoken. Onder aanvoering van Jozua kon nu de stad eenvoudig worden veroverd. Zijn belangrijkste zorg bij dit alles was de eenheid onder de twaalf stammen van Israël. Bij herhaling hield hij zijn mensen voor dat ze zich moesten houden aan de Wet die ze bij de Sinai in de woestijn via Mozes van God zelf hadden ontvangen.